

സത്യം സി .

(HERMIT.)

ഗ്രന്ഥകർത്താ:

വേലിപ്പറമ്പിൽ ഉണ്ണിപ്പറമ്പൻവൈദ്യർ.

സത്യം സി.

(പാദനം പാദം തമ്മെ.)

ഗ്രന്ഥകർത്താ:

വാലിപ്പറമ്പിൽ ഉണ്ണിപ്പാറൻ വൈദ്യർ,

ചലപ്പാട്.

Printed at

The Keralodayam Press, Trichur.

കോപ്പി 1000.

1108.

Price 4 as.

വില ൪ ഞ.

MAHARAJA'S PALACE,
7th Edavam 1107.

Dear Sir,

Your letter dated 18th May 1932 and the books sent therewith were received and duly placed before His Highness the Maharaja.

I am commanded to inform you that His Highness is very glad of your attempt in the field of Malayalam Literature and that His Highness hopes that your efforts will be crowned with success.

Yours truly,
(Sd.) N. S. SUBRAMANIA AIYAR,
Sarvadhikariakar.

M. R. Ry,

V. Unniparan Vaidyar Avergal.

അ വ ത റി ക

ആംഗ്ലേയ പട്ടുസാഹിത്യത്തിൽ ഉത്തമസ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്ന ഒരു ഖണ്ഡകൃതിയാണു തോമാസ്സ് പാർണലിന്റെ “ഫെർമിററ്.” ആസ്കിക്യബുദ്ധിയും സദാചാരബോധവും ഉണ്ടാക്കിത്തീർന്ന ഒരു ശ്രേഷ്ഠകവിതയായതുകൊണ്ട് ഇതിന്നു പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെന്നല്ല ലോകമെങ്ങും, ഇംഗ്ലീഷുഭാഷാജ്ഞാനം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവരുടെയിടയിൽ, ഒരു പ്രത്യേകമായ പ്രശസ്തി സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലയാളഭാഷയിൽതന്നെ ഈ കൃതിയെ അനുകരണമായും മറ്റും പ്രസിദ്ധമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

യൌവനം മുതൽ ഒരു പശ്ചാത്തഥ്യത്തിൽ ഈശ്വരാരാധനയും പ്രാർത്ഥനയുമായി (പ്രാപഞ്ചികനാരമായതിനാൽതന്നെ ബന്ധമില്ലാതെ) കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ഒരു തപസ്വി “ഗ്രന്ഥം കഥിച്ചതും ഗ്രാമ്യന്മാർ ചൊൽവതും” തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങളെ തന്നെത്താൻ കണ്ടറിയേണ്ടതിനായി ജനാധിവാസമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് ഇറങ്ങി സഞ്ചരിപ്പാൻ നിശ്ചയിക്കുന്നു. സുന്ദരനായ ഒരു

യുവാവ് ഈ തപസ്യയെ പാഞ്ഞു വിശ്വസിച്ചിട്ട് ഒരു ശിഷ്യനായി പിന്നാലെ കൂടുന്നു. ഈ രണ്ടുപേരും സന്യാസമയം ഒരു ധനികന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നു. അതിമികളെ വേണ്ടവിധം ആ ധനികൻ സല്ക്കരിച്ചു. തന്റെ പ്രഭുവം കാണിപ്പാൻ ആനക്കൊമ്പുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പീഠത്തിന്മേൽ ഒരു കാഞ്ചനമുദ്രപാത്രം അതിമിസല്ക്കാരത്തിനായി വെച്ചിരുന്നു. പിറ്റേന്നു രാവിലെ തപസ്യയും ശിഷ്യനും മടങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ, ശിഷ്യൻ ഈ കാഞ്ചനപാത്രം കണ്ടെടുത്തു വസ്ത്രത്തിനുള്ളിൽ ഒളിച്ചുവെച്ചു. തപസ്യ ഈ സ്വഭാവം കണ്ടുവെങ്കിലും കോപംകൊണ്ടു ഒന്നും മിണ്ടാതെ നടന്നു. അന്നു മദ്ധ്യാഹ്നത്തിനു വേറെയൊരു ദിക്കിൽ ഒരു ധനികന്റെ അരമനയിലാണ് ഇവർ അഭയം പ്രാപിച്ചത്. വലിയ കാര്യം മഴയും, ഇടിയും മിന്നലുമൊക്കെ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഈ ഭിക്ഷക്കാർക്കു ലോഭിയായ ധനികന്റെ വീട്ടിനുള്ളിൽ കടന്നുകിട്ടുവാൻ പ്രയാസപ്പെട്ടു. അതിമികളെ മനസ്സല്ലാമനസ്സോടെ സല്ക്കരിച്ച് മഴ മാറിയപ്പോൾതന്നെ അവരോടു പുറത്തേക്കുപോകുവാൻ ആ ധനികൻ കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ തന്റെ വശമുണ്ടായിരുന്ന കളവുമുതൽ—കാഞ്ചനപാത്രം—ആ പിശുക്കുന്നു സമ്മാനിക്കുയാണു ശിഷ്യൻ ചെയ്തത്.

ജൂതും തപസവികളു ഇതുകണ്ടപ്പോൾ കോപം ഒന്നുകൂടി വർദ്ധിച്ചു. ഈ രണ്ടുപേരും യാത്ര വീണ്ടും തുടന്നു. അന്നു വൈകുന്നേരം വേരായൊരു ധനികന്റെ ഗൃഹത്തിൽ ഇവർ എത്തിച്ചേർന്നു. ആ ധനികൻ ആസ്തികൃഷ്ണഭൂമിയുള്ള ഒരു ആതിഥേയനായിരുന്നു. അതിഥികളെ വേണ്ട വിധം സല്ക്കരിച്ചു കിടത്തിയുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രഭാതത്തിന്നു പോകുമ്പോൾ വഴികാട്ടികൊടുപ്പാൻ ഭൃത്യനേയും ശട്ടംചെയ്തു. കിടപ്പുമുറിയിൽനിന്നു പുറത്തുവരുമ്പോൾ തൊട്ടിലിൽ കിടക്കുന്ന ശിശുവിന്റെ കഴുത്തുതരിച്ചു കൊല്ലുവാൻ ശിഷ്യൻ യാതൊരു സങ്കോചവും കാട്ടിയില്ല. ആതിഥേയന്റെ ഏകശിശുവിനെയാണ് ഇങ്ങിനെ കൊന്നത്. വളരെ ദൂരം എത്തിയപ്പോൾ ഇവർ ഒരു പുഴയുടെ പാലം കടപ്പാറുണ്ടായിരുന്നു. ഭൃത്യൻ പാലത്തിന്റെ നടുവിലായെന്നു കണ്ടപ്പോൾ യുവാവ് ഒപ്പം ചെന്നു ഭൃത്യനെ പുഴയിലേക്ക് ഒരു തള്ളുകൊടുത്തു. അവൻ മുങ്ങിപ്പോയെന്നതും തപസവി കണ്ടു. ശിഷ്യന്റെ ദുർന്ദവചികൾ കണ്ടു കോപാവേശംകൊണ്ടവനാണെങ്കിലും ഇതേവരെ മൗനിയായിരുന്ന തപസവി തിരിഞ്ഞുനിന്നു “നിന്ദ്രാ ദരാത്മാവേ!” എന്നുള്ള സംബോധനയോടെ ഈ ദൃഷ്ടനോടു സംസാരിപ്പാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോഴേക്കും ആ ശിഷ്യൻ ‘സ്വപ്നീയരൂപം’ കൈക്കൊണ്ടു ശാന്തമായി സംസാരി

പ്പാൻ തുടങ്ങി. ഡംഭിനുവേണ്ടി അതിഥി സൽക്കാരം ചെയ്യുന്നവന്റെ കാഞ്ചനപാത്രം മോഷ്ടിപ്പാനും ആവശ്യത്തിലധികം ധനമുണ്ടായിട്ടും ലോഭിയായിത്തീർന്നവനു കാഞ്ചനപാത്രം സമ്മാനിച്ച് അവന്റെ ചിത്തത്തിൽ ധനത്തിന്റെ ശരിയായ ഉപയോഗം ഉറപ്പിക്കുവാനും, ദൈവവിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നവനു ഒരു സന്താനമുണ്ടായപ്പോൾ ആ സന്താനത്തെ ചിന്തിച്ച ദൈവത്തെ വിസ്മൃതിപഥത്തിൽ തള്ളാതെ കഴിപ്പാൻ അവന്റെ കട്ടിയെ നശിപ്പിക്കുവാനും, യജമാനന്റെ ധനം മോഷ്ടിച്ചു ധനികനാവാൻ ഒരുങ്ങിയ ഭൂതന മരണശിക്ഷ കൊടുപ്പാനും തപസ്വിയെ അനുഗ്രഹിപ്പാനും ആയി ദൈവകല്പനയാൽ ഭൂമിയിലേക്കു വന്ന ഒരു ദൈവഭൂതനാണു താനെന്നും പറഞ്ഞു ആ ദിവ്യരൂപം മായുകയും ചെയ്തു. ഇതാണു ഈ കൃതിയുടെ കഥാസാരം.

ഗ്രന്ഥകാരനായ ഉണ്ണിപ്പാൻവൈദ്യരവർകൾ സാഹിത്യലോകത്തിൽ ഒരു സുപരിചിതനാണ്. “ജീവകാരുണ്യം” “സ്കന്ദരാജകാവ്യം” “കവിതാമഞ്ജരി” “ശ്രീനാരായണസുഭാഷണം” തുടങ്ങിയ കൃതികളുടെ കർത്താവായ വൈദ്യരവർകൾ ‘സന്യാസി’ എന്ന പേരിൽ മേല്പറഞ്ഞ കൃതിയെ പാദാനുപാദമായി തഞ്ജമ ചെയ്തു

താണ് ഈ പുസ്തകം. “ശബ്ദഭംഗി, ആശയവൈശിഷ്ട്യം, അലങ്കാരചതുഷ്ഠി” തുടങ്ങി മൂലഗ്രന്ഥത്തിനുള്ള ഗുണങ്ങളെല്ലാം ലേശംപോലും വിടാതെ വൈദ്യരവർകൾ “സന്യാസി”യിലും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മൂലംകൃതി വായിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. സന്ദർഭാചിതമായവിധം ചില സ്വതന്ത്രഗ്രന്ഥകർത്താവ് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത് ആശയത്തെ വിശദമാക്കുവാനും ചമൽക്കാരം കൂട്ടുവാനും പര്യാപ്തമായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാവുന്നതാണ്.

വിദേശഭാഷയിൽനിന്നു പദാനുപദ തർജ്ജമ ചെയ്തതെന്ന ഒരു പുതിയ പ്രസ്താവത്തേയാണു വൈദ്യരവർകൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ പ്രവൃത്തി സാമാന്യം ക്ലേശസമ്മിശ്രമാണെങ്കിലും മലയാളഭാഷയുടെ പരിപൂർത്തിക്കു് ഈ പരിശ്രമവും ആവശ്യം തന്നെയാണ്.

നവീനവിദ്യാഭ്യാസം ആസ്തികൃബ്ധാധത്തെ നശിപ്പിച്ചുകുളയുവാൻ ഉപയുക്തമായി തീരുന്നുണ്ടെന്നു അപവാദത്തിന്നു ശക്തികൂടി വരുന്ന കാലമാണിതു്. ആസ്തികൃമാകുന്ന തായില്ലാതെ സദാചാരം ഉർച്ചനിലൂന്നുന്നതുമല്ല. യുക്തിവാദം ചെയ്യുന്ന ലോകയതികന്മാരെ പ്രോലുള്ളവർ എന്നു പറഞ്ഞാലും അഗോചരമായ ഒരു

ദൈവികഭരണശക്തി ലോകമെങ്ങും വിലസുന്നുണ്ടെന്നു സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടിയോടെ ലോകസംഭവങ്ങൾ വീക്ഷിക്കുന്നവർക്കുറിയാൻ ഒരു പ്രയാസവുമില്ല. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു അഗോചരമായ ദൈവികഭരണതത്വത്തെത്തന്നെയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം തെളിയിക്കുന്നത്. വിശ്വസാക്ഷിയും, വിശ്വസൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരകാരണമായ ഒരു കർത്താവിന്റെ കീഴിലാണ് ഈ ലോകം നിലനിന്നുപോകുന്നതെന്നും ഈ കൃതി സമർത്ഥിക്കുന്നു.

ഉണ്ണിപ്പാൻ വൈദ്യരവർകളുടെ ഈ കൃതി ഒരു സ്വതന്ത്രകൃതിയാണെന്നു തോന്നിപ്പിക്കത്തക്കവിധം പല ഭാഗങ്ങളും വളരെ സുന്ദരമായിട്ടുണ്ട്. പാശ്ചാത്യരുടെ കഥയെ പൗരസ്ത്യരുടെ രചിക്കു യോജിപ്പിക്കുവാൻ ചില പാഠാന്തരങ്ങൾക്കൂടി ചില ദിക്കിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മാനുസ്മൃതി പൂർത്തത്തിൽ അത്ര കോമളമായി രചിച്ച ഈ കൃതിയിൽനിന്നു പ്രത്യേകംചില ഭാഗങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ച് ഈ അവതാരികയെ ഭീഷ്മിപ്പിക്കേണ്ടതായ ആവശ്യം ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഗ്രന്ഥകാരൻ സർവ്വമാ അർഹിക്കുന്ന കൊച്ചിമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പ്രോത്സാഹനകമായ അനുഗ്രഹത്തോടെ പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ കൃതിയെ ഭാഷാബന്ധുക്കളുടേയും വിദ്യാഭ്യാസാധി

കൃതന്മാരുടെയും ദൃഷ്ടിയിൽ സവിശേഷം പതിയുമെന്ന
വിശ്വാസത്തോടെ, മഹാജനസമക്ഷം ഞാൻ സന്തോ
ത്തോടെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ചമ്പുക്കുടവ്, } എന്ന്
25_2_1108. } സി. കുഞ്ഞിരാമമേനോൻ (ക്രൈസ്റ്റ്)

സന്യാസി.

(മാകന്ദമഞ്ജരി.)

- ഭരതമരം വനത്തിൽ മഹാലോക-
ഗോചരം ചേരാതിരിക്കും ദിക്കിൽ, 1
യൌവനംതൊട്ടുതൻ വാല്യകൃമാവോളം
ഭൃഗുനൊരു മുനി വാണിരുന്നു; 2
പാഠാന്തരം.
- (മാവനദേശത്തകലത്തൊരുകാട്ടിൽ
മാലോകദൃഷ്ടിയെത്താത്ത ദിക്കിൽ,
മാരാപ്തിപ്രായം തുടങ്ങി ജരവരെ
മാന്വനൊരു മുനി വാണിരുന്നു.)
- പുൽത്തായികൾ കിടന്നും, ഗുഹാതലം
പ്രത്യുഹമാശ്രമമാക്കിവെച്ചും, 3
കായംകനിയുമശിച്ചും തെളിഞ്ഞങ്ങ
കാണമരുവിജലംകുടിച്ചും, 4
മന്ത്രിരിൽനിന്നങ്ങൊഴിഞ്ഞും മഹേശ്വര-
ഭൃത്യനായ് നാടുകളെക്കുഴിച്ചും, 5
പ്രാതർന്നന്തൻകൃത്യമാക്കിയവൻ ദൈവ
കീർത്തനം സാക്ഷാൽ പ്രമോദമാക്കി. 6

തത്രപുണ്യപ്രദം തലവുജീവിതം	
മെത്രയും ശാന്തരമണീയം താൻ,	7
സ്വർഗ്ഗീയസൗഖ്യമായ് തോന്നിയിരുന്നപോൽ	
സംശയമൊന്നങ്ങുദിക്കുവരെ;	8
“ദൃഷ്ടത ഹന്ത! ജയിക്കുന്നു! സജ്ജനം	
ദൃഷ്ടജനത്തിന്നും കീഴ്പ്പടുന്നു!”	9
വിശ്വാസം ഭേദിച്ചു, സംശയംവർദ്ധിച്ചു,	
ഈശ്വരശക്തിയിലുണിതിനാൽ,	10
ഏതോ പ്രശംസനീയൈശ്വര്യം ചിന്തിക്കും	
ചേതസ്സുതീരെ നശിച്ചവനു,	11
കേവലമാശകളെല്ലാം ലയിച്ചു	
ജീവിതചൈതന്യം കൂടിപ്പോയി.	12
ചാഞ്ചല്യമൊരാൾനിരരാശിതന്നി-	
ലഞ്ചിതശാന്തപ്രകൃതിരൂപം,	13
ബിംബിച്ചുകാണുമേ, നോക്കുകിലാവക	
നിർമലമായങ്ങു വേറെ വേറെ;	14
കീഴെവളഞ്ഞ കരകാൺമു, വൃക്ഷങ്ങൾ	
കീഴുമേലായി വളന്നു, കാൺമു,	15
താഴെയായാകാശമെല്ലാം കണക്കുപോൽ	
പാഴൊരമോടിയിൊടങ്ങു കാൺമു;	16
എങ്കിലൊരുകല്ലു ശാന്തജലരാശി-	
തങ്കൽ ക്ഷിപിതമാകുന്നപക്ഷം,	17
വേഗത്തിൽ കല്ലോലജാലം പ്രവൃത്തമായ്	
ഭാഗത്തിലെല്ലാമടിഞ്ഞുചേരും,	18

പിന്നീടതികലുടഞ്ഞപോൽ സൂര്യന്റെ
മിന്നം കഷണങ്ങൾ ബിംബിക്കുന്നു, 19
തീരവും, വൃക്ഷവൃക്ഷാകാശവുമെല്ലാം
തീരക്കഴുപ്പുമായ് തന്നെ കാണും. 20

സംശയം തീർപ്പാക്കും ലോകതത്വം സ്വയം
സംസർത്തുകൊണ്ടു പഠിപ്പതിന്നും 21
ഗ്രന്ഥം കഥിപ്പതോ, ഗ്രാമ്യന്മാർ ചൊൽവതോ
സിദ്ധാന്തമെന്നു ഗ്രഹിപ്പതിന്നും, 22
എന്തെന്നാൽ ലോകത്തെ ഗ്രാമ്യന്മാരിൽനിന്നെ
പന്തിക്കീമാമുനി കേട്ടിട്ടുള്ളു; 23
രാത്രിയാംവേളയിൽ മഞ്ഞിലടനംചെ-
യ്ക്കുചെല്ലാറുണ്ടു ഗ്രാമ്യജനം. 24
തന്റെ ഗുഹാഗൃഹം സംരൂപിച്ചാമുനി
തന്യോഗദണ്ഡം ധരിച്ചു കയ്യിൽ, 25
പാലസ്സയിൽ ശംഖത്തോടൊന്നുണീഷത്തിൽ
ചേലൊത്ത തീർത്ഥയാത്രക്കുവെച്ചാൻ; 26
പാറാന്തരം.

(വന്ദ്യശിരസ്രത്തിൽ സമ്പ്രാസമുദയം-
മെന്നേ! മുനിച്ചേന്തൊരുങ്ങിക്കൊണ്ടു;)
നന്നായുദയാക്ഷൻ പൊങ്ങിവരുന്നേരം
തന്നേ മുനീന്ദ്രനും യാത്രയായി, 27
ശാന്തമായ് ചിന്തിച്ചാമാമുനി, കാണതു
സന്തതം നോക്കി ഗ്രഹിച്ചുപോയി. 28

വന്നപ്രഭാതം കഴിഞ്ഞു വഴിയെങ്ങു-
മൊന്നുമില്ലാത്തുള്ള മൈതാനത്തിൽ; 29

ഭൂതവുമേകാന്തവുമായുള്ളൊരണ്യ-	
ദുർഗ്ഗമമാഗ്ഗമവൻ കടന്നു,	30
അക്കാലം സൗഖ്യംകൊടുക്കും ചുട്ടരശ്മി-	
യക്കനണച്ചങ്ങു ദാക്ഷിണാത്യൻ,	31
യൗവനയൗക്കതനൊരുത്തൻ കടന്നങ്ങു	
മുന്നിൽ മുറിവഴിക്കെത്തിമുട്ടി.	32
അദ്ദേഹം ചാത്തുന്ന പൂതുകിൽമോഹനം,	
തദ്ദേഹഭംഗി പാഞ്ഞാൽതീരാ.	33
കാരണ്യമാദ്യം പൂണ്ടിട്ടോ പൂമുടി	
പാരംചൂടിഞ്ഞു പാന്നിരുന്നു.	34
“സപാമിഷ്വരന”മെന്നങ്ങുത്തവൻ	
സംമോദത്തോടു വദിച്ചുപോലും;	35
പാറാന്തരം.	

(“അച്ഛൻ സപസ്വി”യെന്നപ്പോളുത്തവ-
നച്ചത്തിലൊന്നു കഥിച്ചുപോലും;)

* താതൻ സപസ്വിഭവിക്കട്ടെയെന്നപ്പോ-	
ളോതി മഹാനാകം മാമുനിയും;	36
പിന്നെയും പിന്നെയും ധാരാളം ധാരപോൽ	
അന്യോന്യം ചോദിച്ചും ചൊല്ലിയുംപോയ്,	37
കാനനമാഗ്ഗം കഴിഞ്ഞതരിഞ്ഞീല	
നാനാരസകരഭാഷണത്താൽ;	38
അന്യോന്യം ചിത്തമവർക്കു രസിച്ചുപോൽ,	
ധന്യർക്കു വേർവാടസഹ്യമായി;	39

വ്യത്യാസം പ്രായത്താലുണ്ടെന്നിരിക്കിലും ചിത്തത്തിനൊക്രത പാരമാണ്;	40
“ഏമ്മട്ട മുത്തുമുരച്ചൊ” “രേലം” മരം തമ്മേലേറുംമൈവിഭംഗിതുകും,	41
അമ്മട്ടതന്നെ യുവാവാമൈവിക്കൊടി അമ്മാമുനിയെയെലമാക്കിനാൻ.	42
ആദിത്യൻ മുങ്ങി മറവാൻഗമിക്കയാ- യാദിനം പോകും മണിക്കൂറിങ്കൽ,	43
പാരം പരന്നൊരു ചെമ്പൻനര നിറ- പ്പേർപൊങ്ങും മുട്ടപടംധരിച്ചോൻ;	44
ശാന്തപ്രപഞ്ചപ്രകൃതമീലോകത്തെ സിദ്ധാന്തിച്ചീടുന്നു വിശ്രമിപ്പാൻ,	45
അക്കാലം കെങ്കേമം കെട്ടിടം രോട്ടിന്റെ വക്കത്തുനന്നായി പൊങ്ങിക്കണ്ടു;	46
താരാധിപൻ പൂവി തൂവീടുന്നാദിക്കിൽ ഭൂതമുദ്രാതത്തിൽ കൂടിപ്പോയാർ.	47
ശാഖിപ്രതത്തിന്റെ പച്ചക്കിരീടങ്ങൾ ശാഖലഭൂവിനെ ചുംബിക്കുന്നു;	48
കൊട്ടാരംപോലെ മണിമേടയായിട്ടു കെട്ടിച്ചാവിടൊരു വിത്തേശാഭൻ,	49
തെണ്ടിത്തിരിയുമവരിചിതന്നാക- ണ്ടുണ്ടുസുഖിക്കുമാറാക്കിവെച്ചു;	50
കാരണ്യമീവിധമുണ്ടെങ്കിലും തന്റെ പേരുകേൾപ്പാൻ കാട്ടുംദാക്ഷിണ്യത്താൽ.	51

നിസ്സാരനാരെ സുഖികളായ്തുളളിക്കും നീതിയായ്തന്നെ വിളങ്ങിയങ്ങു,	52
രണ്ടുപേരുംചെന്നാർ, തുല്യവേഷാങ്കിതം പൂണ്ടെഴും വില്ലുക്കാർ സപീകരിച്ചാർ;	53
ആഗതനാക്കുന്നസ്സേരിടും വാതിലിൽ സപാഗതം തൽപ്രഭ ചെയ്തുകൊണ്ടാൻ.	54
മേനി രൂപി വിലയേറുന്നല്ലാഹാരം മേശധരിച്ചു ഞരുങ്ങീടുന്നു,	55
മയ്യാദയിൽമീതെ ധാരാളമുണ്ടായ - ങ്ങായ്സപ്താരങ്ങളെല്ലാതുമേ.	56
പിന്നീടാങ്ങുവാൻപോയവരട്ടിനും തന്നിൽ പരിശ്രമമേറൊച്ചയ്ക്കോർ,	57
അന്നത്തുലേന്തുന്നൽ പട്ടിൻകിടക്കയിൽ നന്നായുറങ്ങിനാരോരം വേഗം.	58
പ്രാഭാതികകാലമായിതവസാനം ശോഭിനത്തിൻ വരവുരക്കെ,	59
ചാലിൽ ചലിക്കുമിളം പവനൻവരം ലീലകോരിക്കൊണ്ടിരുന്നിരുന്നു;	60
ആതനഭംഗിതിളങ്ങും മലർക്കാവിൽ വാതപോതംതാനിഴഞ്ഞിരുന്നു;	61
ചാരത്തുതെന്നലിലകളിയിക്കിനാൻ, ചേരമുറക്കുമുണർത്തിക്കൊണ്ടാൻ;	62
അക്ഷണനം നന്നായ് സപീകരിച്ചുകൊണ്ടി- ട്ടപ്പോഴതിഥികളുണ്ടെന്നീറു;	63

പ്രാതൽ മനോഹരമാളിലലങ്കാര-	
ഭൂതമായ്തന്നെ വസിപ്പു മുന്വേ;	64
സമ്പൽസമൃദ്ധം മധുമയം മാദ്യീകം	
പൊമ്പാത്രത്തേയുമലംകുരിപ്പു!	65
ആയതെഴുദാർശ്യംകലരും യജമാനൻ	
ആയവണ്ണം ചൊന്നെടുപ്പിച്ചുതേ;	66
പിന്നീടു തുഷ്ടിയും നന്ദിയും കൈക്കൊണ്ടു	
തന്നെ പടിക്കൽ പിരിഞ്ഞവരും;	67
വാക്കിൽ പ്രഭുവിന്നൊഴിഞ്ഞു വേറൊരുപോ-	
ളാക്കും വ്യസനിപ്പാനൊന്നുമില്ല;	68
കാഞ്ചനപാത്രം കാണാഞ്ഞു തിരയാറായ്,	
കാരണം ചൊല്ലാമൊളിച്ചുതന്നെ	69
ആ യുവാവാകുമതിമി വെച്ചീടിനാൻ	
പൂമോടിചിന്തും സുവണ്ണപാത്രം.	70
യാതൊരു മാനുഷൻതന്നുടെ മാഴ്ചത്തിൽ	
ആതപമോറു നിവസിച്ചീടും,	71
മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന കാകോളാധീശനെ	
ചെന്നുമോ! പെട്ടെന്നു കണ്ടുവെന്നാൽ,	72
വേപമാനനായി നിന്നീടും, നോക്കീട-	
മാപത്തടുത്തതിൽ നിന്നൊഴിവാൻ,	73
പിന്നെ നടന്നീടും ഗ്ലാനിയോടുംകൂടി	
പിന്നെയും നോക്കീടും ഭീതിപൂർവ്വം;	74
ആയവൻപോലവേ, സന്യാസിഭീതനായ്	
മായമായ് കൈക്കൊണ്ടുവസ്തു നേരേ,	75

ശ്രീരഘദയനാം കൂട്ടുകാരൻ രോട്ടിൽ ഭൂതത്തുചെന്നൊരാ കാണിച്ചപ്പോൾ;	76
മൗനസ്ഥിതനായി, കമ്പിതചിത്തനായ് മെല്ലെത്താൻ മെല്ലെ നടന്നുപിന്നെ;	77
ചേച്ച് പിരിയുവാൻ ചിന്തിച്ചുവെങ്കിലും ചൊല്ലുവാൻ വാക്കൊന്നും തോന്നിയില്ല,	78
കാരോന്നതന്നത്താനോരുവാൻ കൺപൊക്കി “പാരമൊരുത്തനുപകാരത്തിൽ	79
ദുസ്തരകർമ്മം പ്രതിഫലമാവുകിൽ നിസ്തർക്കം ശ്രീരമെന്നോതിപോലും!”	80
ആയുവരിങ്ങിനെ പോകുന്നനേരത്തു- ങ്ങാദിത്യരശ്മി മാഞ്ഞുപോയി,	81
മാറിമാറിക്കേറിവാനിലതു കാലം കാറിൻഗണമേറൊത്തുങ്ങിക്കണ്ടു;	82
മാരുതൻതൻറായിരച്ചിലുരച്ചുമോ! മാരിയടുത്തു ചൊരിയും കാര്യം;	83
മാറിയൊളിക്കുവാൻതന്നെ പശുഗണം മൈതാനത്തിങ്കൽ കുറക്കുപ്പാഞ്ഞു;	84
ഇങ്ങിനെയുള്ളൊരുടയാളം കണ്ടപ്പോ- ളുണ്ടടനംചെയ്യും രണ്ടുപേരും,	85
സങ്കേതംപ്രാപിപ്പാൻ കാടികിതച്ചവർ ശങ്കിക്കാതെചെന്നടുത്തവീട്ടിൽ,	86
പൊക്കംകുറഞ്ഞുള്ള മേടയാകുന്നതോ പൊക്കമേറീടിന ഭൂമിതന്നിൽ;	87

ശക്തിയും, ഭീമബുദ്ധ്യമുണ്ടതിനെങ്കിലും	
ശുഷ്കം പരിഷ്കാരം ചുറ്റുപാടും,	88
തൽപുരസപാമിസപഭാവങ്ങളാകുന്ന	
കെല്പേറ്റും ദ്രോഹവും, ക്രൂരതയും,	89
നിട്ടയതാനും, പിശുക്കമദ്യേശത്തെ	
നിജ്ജനമാക്കിച്ചമച്ചിരിപ്പൂ!	96
ലുബ്ധേശപാരസമീപത്തു് ദാക്ഷിണ്യ-	
ലാബ്ധിക്കാനന്യാശ്രയരടക്കെ,	91
കോപിച്ചു പെട്ടെന്നു വീശിത്തടിച്ചുളോ-	
രാവൽകരമാം കൊടുങ്കാറ്റുണ്ടായ്;	92
മിന്നൽമിനുമിനെത്തുളിച്ചു തുളിച്ചു	
കുന്നിടിക്കും മാരിയാരംഭിച്ചു,	93
നേരേയവരുടെ ശീഷോപരിയായി	
ഘോരംമുഴക്കമിടികൂട്ടി.	94
അക്കവാടത്തികലോരമവർമുട്ടി	
കുക്കുമങ്ങു ഘമാവിലായി;	95
മാരുതൻതല്ലി വലച്ചവരെയോരം	
ഘോരം മഴയിലവരലഞ്ഞു.	96
വിട്ടധിവനങ്ങൊടക്കുമുൾപ്പുവികൽ	
പാട്ടിൽദ്രവയേറ്റും കാന്തിപൊങ്ങി;	97
(താനൊരതിഥിയെയൊന്നാമതായിട്ടു്	
മാനിച്ചതക്കാലംതന്നെയല്ലോ!)	98
ഏറെക്കരെക്കരനോതുംകവാടത്തെ	
പാരംശ്രദ്ധിച്ചു തുറന്നു മെല്ലെ;	99

- തുളളിവിറക്കമിരുജനത്തിന്നവൻ
ചൊല്ലിനാൻ സമാഗതമേൽ ചിത്തൻ. 100
- ഉള്ളിലൊരുകൊള്ളി കത്തുന്നലങ്കാരം-
മില്ലാതിരിക്കും ചുമരുകാണുമു, 101
- അക്കാലഭേദത്തിൻക്കോളം പ്രത്യക്ഷമായ്
നില്ക്കുന്നതിഥി ശരീരങ്ങളിൽ; 102
- മുറുപരക്കുനാമപ്പക്കുഷണവു-
മോറം ചുരക്കുമായുള്ള വീഞ്ഞും. 103
- കാരോരുത്തക്കും കഴിച്ചുകൊണ്ടീടുവാൻ
നേരേയെടുത്തവർ നൽകിയത്രെ. 104
- പിന്നീടുടൻ കാറും മാരിയും മാരിയെ-
ന്നൊന്നുകണ്ടക്കുണ്ണം പുണ്യപ്രഭു, 105
- “മാരിമഴയിപ്പോൾ മന്ദം നടന്നീടാം
മാന്യജനങ്ങളെ നിങ്ങൾക്കെന്നായ്.” 106
- മാനസം വീണ്ടുമഭിപ്രായത്തെ ചൊല്ലി.
മാമുനി ചിന്താലയനിറങ്ങി, 107
- ദ്രവ്യവൃദ്ധൻതന്നിൽ ലോഭപ്രവാസവും
ഭവ്യമീനതപവും മേഘിടുന്നു; 108
- (ചിന്തിച്ചു സമ്പ്രാസി താനകതാരികൽ.)
“എന്തൊരു കഷ്ടമിതോത്തുകണ്ടാൽ, 109
- എത്രയുമാവിശ്വക്കാർ ബുദ്ധിമുട്ടുമ്പോ
ഉത്രയും ദ്രവ്യമിവൻ സൂക്ഷിപ്പു! 110
- അത്രമാത്രമല്ല, ഏതനാശയ്ക്കുത്തിൻ
ചിത്രങ്ങളുണ്ടായ് നിമിഷംതോറും. 111

സന്യാസിതൻ മുഖപ്പൂതനിൽതന്നെ മു-	
ർണ്യമാം കാഴ്ച പിന്നീടുകാൺകേ;	112
ബാലിശൻ കൂട്ടുകാരൻതാൻ കളവായി	
കാലേയെടുത്ത,തെങ്ങൊയ്ക്കുമേറും.	113
അഞ്ചിതശീലന്റെ കാഞ്ചനപാത്രമുൾ-	
ക്കഞ്ചകുന്തനിൽനിന്നുദ്ധരിച്ച,	114
പാരം വിലയേറുമാഭാജനം പിന്നെ	
ശൂരഹൃദയനായ്തന്നെ മേവും;	115
ഭരിച്ചുലുബ്ധൻ ധാരാളിയായവൻ	
ഭ്രഷണമായിക്കൊടുത്തു പോലും!	116
എന്നാലങ്ങക്കാലം മേഘങ്ങൾ വായുവി-	
ലെന്നേ! വിറച്ചു പറന്നിരുന്നു;	117
ആകാശദേശത്തെക്കുശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടി-	
ട്ടാദിത്യദേവൻ പുറത്തുവന്നു;	118
സൗരഭൂപാത്രങ്ങൾ പച്ചനിറമാകും	
സൗന്ദര്യമേറും പ്രകാശിപ്പിച്ചു,	119
ഇമ്മട്ടെഴും ദളംമിനിക്കളിച്ചേറും	
ഉന്മേഷമദിനം തന്നിലേറി;	120
കക്കാത്തനിസ്സാരസങ്കേതത്തിൽനിന്നി-	
ട്ടുകാലഭംഗിക്കുണിച്ചവരെ;	121
അപ്രഭു ശങ്കിതൻ തൃഷ്ണനായിത്തന്നെ	
ക്ഷിപ്രമാവാതിലടച്ചുകൊണ്ടാൻ.	122
ആയവർ വീണ്ടുനടന്നുതുടങ്ങവേ,	
ആയമി സമാന്തം കലങ്ങി പാരം,	123

ഒട്ടം കുറിയേതുമില്ലാത്ത ചിന്തകൾ മുട്ടി മനസ്സിനു ഭുവമോറി;	124
തന്നുടെ കൂട്ടുകാരൻതന്റെ കമ്മുങ്ങൾ തന്റെ മില്ലാത്ത മട്ടിലല്ലോ!	125
നിമ്മത്താദമായിതാദ്യംപ്രവർത്തിച്ചു— തന്നാദകമ്മുത്താൻ പിന്നത്തേതും;	126
ഒന്നാമത്തെ കമ്മു തിരൈവെരുത്തവൻ, പിന്നത്തേതോത്തവൻ “കഷ്ടംവെച്ചു”	127
വ്യത്യസ്തകാഴ്ചകൾ കണ്ടവൻപോകവേ ചിത്തംഭ്രമിച്ചു വിനയമായി!	128
അക്കാലം രാത്രിയായാകാശമാഴ്ത്തിൽ തിക്കിക്കഴക്കമിരുട്ടിറങ്ങി;	129
വീണ്ടുമീ പാമ്പടക്കുചെറുശയിക്കുവാൻ വേണ്ടിവന്നു സ്ഥലമൊന്നെന്നായി:	130
തൽക്കുണമെങ്ങും തിർത്തുനോക്കിടുമ്പോൾ വീക്ഷിച്ചു വീടൊന്നരികിൽതന്നെ;	131
നാലുപുറം മുറാം ചേലുപൂണ്ടുലുന്നു, മാലിന്യം ഹർച്ചുത്തിന്നേതുമില്ല,	132
സംഭാരമില്ലാത്തമട്ടു ചെറുതല്ല, പ്രാവേംതോന്നിക്കും മട്ടുമല്ല;	133
ആയതു കാണുമ്പോൾ തൽസാമിതന്നുടെ മായമകനു മനസ്സറിയാം,	134
ഉഷ്ണപ്രസംതാൻ, സൂതി ലഭിപ്പാറല്ല, പ്രേതുകും സല്ലുക്കും ഭീനാലംബം.	135

അക്കാണം റീട്ടിലേക്കുപ്രമീകയുഗം	
വെക്കം തിരിച്ചു തളൻപദം;	136
അപ്പോളനഗ്രാമം മാളികക്കുചൊല്ലി	
തൽപുരസപാമിഷ വന്ദനവും;	137
ചാരുവിനയാനപിതരാമവർകളെ-	
പ്പാരം മയ്യാദയിൽ സപീകരിച്ച്,	138
ആയുസപഭാവം കലരും യജമാനൻ	
ആരെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടിതമ്ചൊല്ലി.	139

“നിഷ്പ്രയോജനകരമാകാതേകണ്ടും	
വിസ്തരം വൃഷ്ടിയെ കൈക്കൊണ്ടിട്ടും;	140
എല്ലാം നമുക്കു തന്നെത്തുടങ്ങി	
കല്യാത്മാവിൻപേക്കിതനല്ലെന്നു,	141
അദ്വിപ്രാത്മാവിൽനിന്നിങ്ങു നിങ്ങൾവന്നു	
അദ്വൈതത്തിൻപേക്കിതുകഴിക്ക;	142
കൂറോടും സല്ക്കാരം നല്കുന്നു മദ്യങ്ങൾ	
കൂടാതെ ചൊറു ചെറുതുതന്നെ.”	143

ഇതും കഥിച്ചവൻ ഭക്ഷണമേശയും	
പ്രത്യേകം വെച്ചു ക്ഷണിച്ചിരുത്തി;	144
പിന്നിടാങ്ങുവാൻമോകംവരെയവർ	
നന്നായിസ്സഭാമന്ദിരം സംസാരിച്ചു;	145
ആവിട്ടുകാർ കായ്ക്കുഗൗരവമാനസർ	
മേവിനാരാമുവിതന്നിൽ ചുറ്റും,	146
ചിത്തമാകുപ്പിടം ഘണ്ടാനാദം കേട്ടാർ	
പ്രാതമിച്ചുകൊണ്ടു കിടന്നെല്ലാരും	147

ശാന്തമാം വിശ്രമം മൂലമൊടകത്തിൽ
കാന്തിയെടുത്തു തെളിഞ്ഞുലോകം; 118
ആരോഗ്യം കർമ്മിപ്പാനുണ്ടായി, ഒട്ടിനാ-
ധാരം പ്രഭാതമുദിച്ചയൻ. 149

സന്യാസിമാർ യാത്രയാകുമ്പു മണ്ടി-
ച്ചെന്നു ചെറുപ്പമുള്ളുകാരൻ, 150
നിദ്രിതനായ് കട്ടി ചാരത്തു തൊട്ടിയിൽ
ചേരുന്നതുണ്ടെടുത്തു കൂടി, 151

ശ്രേഷ്ഠൻ ദ്രവ്യസ്ഥനുള്ളൊന്നുകഞ്ഞിന്റെ
കണ്ണു പിരിച്ചു ഞരിച്ചുവത്രേ! 152
കഷ്ടം! പ്രതിഫലം!! നീലിച്ചു ശ്വാസവും
മുട്ടിത്തരണ്ടു മരിച്ചുപോയി! 153

ഏതനും പാതകം! ഘാതകംതാനിതു!!
മിന്നെകുപ്യത്രനെക്കൊന്നതയ്യോ! 154
ഇക്കർമ്മം കണ്ടു പരിഭ്രമമുത്തേഴും
സപ്തർമ്മാത്മാവിൻ കഥയെന്തായി? 155

ഘോരം നരകം കറുത്ത മുഖദപാരം
പാരം പിളർന്നു പിടിച്ചുകൊണ്ടു 156
നീലക്കൊടുന്തീ വമിക്കിലുമീവിധം
മാലോടും വേടിക്കയില്ലാ വൃദ്ധൻ. 157

പാരം കഴങ്ങിത്തൻ കണ്ണനാദം മുട്ടി,
ഘോരകൃത്യംകണ്ടസ്സന്യാസീന്ദ്രൻ, 158
പായുവാൻ നോക്കിനാൻ, പാഞ്ഞുകൂടാതായി,
മെയ്വിറക്കെക്കൊണ്ടു വേടിയുലം. 159

വിനാലെ സന്യാസീശന്റെപദം പ്രതി	
ചെന്നു വിടാതെ ചെറുപ്പക്കാരൻ;	160
മാറ്റം പിടുകി കഴങ്ങിയകാലത്തിൽ	
മാറ്റികരിച്ചൊരു വേലക്കാരൻ;	161
ചാലവേ കാണാൻ നദി കടന്നീടുവാൻ;	
മേലേഭാഗം പാലം തന്നിലൂടെ;	162
പാലം മിനുസം വഴക്കുമാറാണതിൻ—	
മേലേ നടന്നിനാൻ ഭൂതൻ മുന്നം,	163
ചൊച്ചേറു 'മോക്കിൻ' മരക്കൊമ്പുകൾകൊണ്ടു	
ചാരില്ലാതെ തീർത്ത പാലമല്ലോ!	164
നാഴത്തങ്ങാഴത്തിൽ കല്ലോലജാലങ്ങൾ	
നമ്മിലലച്ചും ലയിച്ചും നിൽപ്പൂ!	165
ആ യുവാവോർക്കിലോരോതരം നോക്കു—	
നായവണ്ണം പാലംചെയ്തുകൊൾവാൻ,	166
അശ്രുലനാഭൂതൻ പോകുമ്പോൾ ചെന്നൊപ്പം	
സശ്രദ്ധം തള്ളി മാിച്ചു വീഴ്ത്തി,	167
വീണപ്പോൾ വെള്ളത്തിലാണ്ടു ഗമിച്ചുപിൻ	
താണവൻ പൊങ്ങിത്തലയും പൊക്കി,	168
പിന്നെപ്പിടഞ്ഞു തൊറിപ്പിച്ചു വെള്ളവും	
തന്നെത്തിരിഞ്ഞവൻ മുങ്ങിച്ചത്തു!	169
മിന്നം തീജാലകൾ കൂത്തടിക്കും കോവം	
സന്യാസിശ്രേഷ്ഠന്റെ കണ്ണിൽ കാണാൻ;	170
ഭീതിതൻകെട്ടുകൾ പൊട്ടിച്ചു വിരമ	
ചേതസ്സോടഗ്രമുച്ചകൊണ്ടാൻ,	171

- “നിന്ദാ! ദരാത്മാവേ!”യെന്നോതി; വാക്കുകൾ
 പിന്നിടരക്കുന്നതിന്നു മുമ്പേ, 172
- സാമാന്യനല്ലാത്തകൂട്ടുകാരൻ താനേ
 സീമാതീതശ്രീയാൽ, മന്ത്യാല്ല. 173
- യെഴുതുന്ന ശ്രീമുഖം ദിവ്യസൗമ്യംപൂണ്ടു
 നിവ്വാജമങ്ങു പ്രകാശിച്ചപ്പോൾ; 174
- അതുതോ! പുതുകിൽ ശുഭമായ് ശോഭിച്ചു
 തൽപാദത്തോളം വളർന്നവന്നു; 175
- വൃത്തത്തിൽ ചാരുശിരസ്സിന്റെ ചുരുമായ്
 പ്രത്യേകം രശ്മി നിറഞ്ഞുയന്നു; 176
- ദിവ്യസുഗന്ധങ്ങൾ നീലമുഖപ്പെഴും
 ഭവ്യമരുത്തോടുകലർന്നു; 177
- അക്ഷിയിലപ്പകൽകാലത്തുതന്നെയും
 പക്ഷങ്ങളിൻനിറം മിന്നിക്കണ്ടു; 178
- വിസ്തൃതമായവൻ പിൻപുറത്തായ് പക്ഷം
 പത്രങ്ങൾ ചാലേ തെളിഞ്ഞു കണ്ടു; 179
- സ്വർഗ്ഗീയരൂപം വിളഞ്ഞു പ്രകാശിച്ചാൻ
 വീക്ഷണത്തികലവന്നു മുമ്പിൽ, 180
- എന്നല്ലകാലം പരഞ്ജോതിസ്സുതന്നെ
 ധനായ്തെളിഞ്ഞങ്ങു കണ്ണിൽ കണ്ടു! 181
- ഒന്നാമതുഗ്രമായ് സന്യാസിശ്രേഷ്ഠനു
 വന്നൊരുക്കോപം ജപിച്ചെങ്കിലും, 182
- പെട്ടെന്നു വിഭ്രമമുണ്ടായി ബുദ്ധിയിൽ
 കിട്ടിയതില്ലൊന്നും ചെയ്തുകൊൾവാൻ; 183

- സംഭരമുലം നിഗൂഢബന്ധങ്ങളിൽ
സ്തംഭിച്ചു വാക്കൊന്നും തോന്നിയില്ല; 184
- പിന്നീട് ശാന്തമായ് മുൻസ്ഥിതിയിൽതന്നെ
വന്നുവശായി നിയമിച്ചിത്തം. 185
- എന്നാലീമൗനം പിൻകാലംസംഭേദിച്ചു
സൗന്ദര്യകുത്താകും ഭേദഭൂതൻ; 186
- (സംഗീതനാദത്തിൻ നൃത്തരംഗമായി
സംഭവിച്ചദ്വേമത്തിന്റെ വാണി.) 187
- “നിന്നുടെ പ്രാർത്ഥനയും, സ്തുതിജാലവും,
നിദ്വേഷമായുള്ള ജീവിതവും, 188
- ദ്വോവിൽ സിംഹാസനത്തിൻ മുമ്പാകെവന്നു
ഭാവുകസ്താരകമായിരിപ്പു! 189
- നമ്മുടെ തേജോമയമാകും രാജ്യത്തിൽ
നിർമ്മായമീഭംഗി താൻജയിപ്പു! 190
- തൻമഹസ്സിങ്ങോട്ടൊരുഭേദഭൂതനെ
നിൻമനം ശാന്തമാവാനയച്ചു, 191
- ഈവിധം കല്പന കൈക്കൊണ്ടുഞാനിങ്ങു
മേവുനു വിണ്ടലം വിട്ടുതന്നെ. 192
- അയ്യയ്യോ! ഹേ! മുട്ടുകുത്തിനിന്നീടൊല്ലെ!
പയ്യനിവനങ്ങളുള്ള തോഴൻ! 193
- ഈശ്വരൻതന്റെ ഭരണത്തിൽകാണുന്ന
ശാശ്വത തത്വം ഗ്രഹിക്കാമെന്നാൽ; 194
- നിന്നുടെ സംശയമെല്ലാതും പോകട്ടെ
നിന്നീടരുതവയങ്ങളുമേലിൽ. 195

വിശ്വസ്യഷ്ടി ലോകം സൃഷ്ടിച്ചു ന്യായമാൻ	
വിശ്വാവകാശം താൻ കൈക്കൊള്ളുന്നു:	196
മന്നിലെങ്ങുമീശൻ സത്യഭരണത്തെ	
തന്നെത്താൻവെച്ചു പരിലസിപ്പൂ.	197
എല്ലാംനിറഞ്ഞു നിഗൂഢനായിത്തന്നെ	
കല്യാണവാരിധി വർത്തിക്കുന്നു;	198
നേരിട്ടു കാഴ്ചംനാത്താതെ ഭയേതിക-	
പ്പേരേഴും കൈകളാൽ കർമ്മംചെയ്തോൻ.	199
അപ്രകാരം തതും, മത്സ്യനേത്രങ്ങളി-	
ലപ്രമാഭാരം ഗ്രഹിച്ചുകൂടാ,	200
പാലകശക്തിമഹത്വം ലസിപ്പതു,	
സ്ഥൂലത്തിൽനിന്നതി ഭൂരത്തല്ലോ!	201
നിങ്ങളുടെ മനഃസാക്ഷി സ്വതന്ത്രമാം,	
നിങ്ങളുടെ കർമ്മം സ്വീകാർത്ഥം,	202
ആസ്തിക്യം സംശയിപ്പോരോടെല്ലാമീശൻ	
നിസ്തർക്കം മേവുവാൻ കല്പിക്കുന്നു.	203
ഏതേതു സംഭവജാലങ്ങൾ നിന്നുടെ	
ചേതസ്സിലാശ്ചര്യം വെയുംവണ്ണം,	204
കാണിച്ചതിലുപരം ശങ്കചേന്നോ	
കാണുവാനെങ്ങാനുമുണ്ടാകുമോ?	205
ഈ കർമ്മതപങ്ങളെന്നാൽ ഗ്രഹിച്ചുകൊ-	
ണ്ടീശപരനീതിതൻ രീതിയോട്;	206
സംശയം നിങ്ങൾക്കു തീരാത്തദിക്കിലും	
സത്യമുണ്ടെന്നു ധരിച്ചുകൊൾക.	207

- “ചാരം വിലയേറും ഭക്ഷണംപൊങ്ങച്ചം
ചേരും ധനികൻ ഭുജിച്ചിടുന്നോൻ, 208
- കൃത്യം സൂക്തം ചേരാത്തുള്ളമോടിയിൽ
കാലം കഴിക്കുന്നു ലാളനയാൽ, 209
- മാനിച്ച രാജതപാത്രങ്ങൾ വെക്കുവാൻ
ആനക്കൊമ്പിൽ പീഠമുണ്ടവിടെ, 210
- കാലത്തു വീഞ്ഞുകുടിപ്പാനതിമിയെ
ചേലാത്തു നിബ്ബന്ധം ചെയ്യുന്നോരും. 211
- പാത്രത്തോടുകൂടി ദുച്ഛയമാങ്കമ്ം
ചിത്രം നശിച്ചെന്നറിഞ്ഞുകൊൾകു; 212
- ആയവൻ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും
ന്യായമില്ലാത്തചിലവില്ലിപ്പോൾ.” 213
- “നിന്ദനാശങ്കിതൻ തൻഗ്രഹദാരത്തെ
നിശ്ശങ്കം പൂട്ടിക്കരുതികൊണ്ടു. 214
- തീരെ ദരിദ്രാലഞ്ഞുചെന്നാകിലും
തീരുമാനം തുറക്കാവിലേതും; 215
- അന്നവനായിക്കൊടുത്തു ഞാൻഭാജനം
അനപചനുള്ളിലുദിച്ചയന്റ്, 216
- കാരണ്യം മത്സ്യരിൽ ചെയ്തോരിൽ സ്വർഗ്ഗവും
കാരണ്യംചെയ്തിടമെന്നറിവാൻ. 217
- സമ്മാനപാത്രത്തോടൊത്തവൻകാണുന്നു
നിന്മായമങ്ങളുനഹ്തയും, 218
- എന്നല്ല നന്ദിഗ്രഹിക്കും മനസ്സികൽ
നിന്നാർദ്രതയും മുളച്ചിടുന്നു; 219

വകുത്തിൻ ധാതു രസവാദിധാതുവിൻ
 വകമകുറിയുരുക്കിക്കൊൾവൻ. 220
 കല്പരിതീയിട്ടതിന്റെ മുകുളിലായ്
 കത്തിച്ചുതാൻ പുടംവെക്കുന്നേരം, 221
 ആർദ്രയുണ്ടാക്കും ചൂടിനാലാലോരം
 അത്യന്തം ശോഭിച്ചുകൊണ്ടിടുന്നു, 222
 വെള്ളമായ് സങ്കലിതാകാരം റിട്ടതു
 വെള്ളിപോൽ കീഴോട്ടൊലിച്ചിടുന്നു.” 223

‘നമ്മുടെ ശാന്തൻ സുഹൃത്തേക്കാലമായ്
 നന്മയിൽതന്നെ വളർന്നുപോന്നു; 224
 തല്പരന്തൻ ചിത്തം ദൈവത്തിൽനിന്നിട്ടു
 കെല്പോടും കുട്ടി ഹരിച്ചിതലും; 225
 പൃഥുദശതന്നിൽ പാഴിലാകട്ടിക്കായ്
 ബുദ്ധിമുട്ടിത്തന്നെ ജീവിക്കായ്; 226
 ഇങ്ങിനെ പിന്നാക്കംപോന്നു വീണ്ടുമവൻ
 സംഗിപ്പിച്ചു പാദം ഭൂതലത്തിൽ. 227
 എന്തുമാത്രം ദൂരം വാർദ്ധക്യാജ്ഞാനങ്ങൾ
 ചിന്തിക്ക, കഷ്ടം! വളർന്നുപോയി! 228
 എന്നാലോ, സച്ചേശൻ താതനെ രക്ഷിപ്പാൻ
 തന്നെ കുമാരനെത്താനെടുത്തും. 229
 ഇപ്പോൾ നീയൊമ്പ്രരെല്ലാമിളക്കത്താ-
 ലപ്പത്രൻപോയെന്നൊച്ചിരിപ്പൂ’ 230
 എന്നല്ലെനിതൊരു കല്പനയുമുണ്ടു
 ചെന്നുതൽകാരണംശിക്ഷനെയൊൻ. 231

സാധു മഹാശുദ്ധനാ പൂർണിക്കാലത്തു്	
സർപ്പം സഹയോജം താണുകൊണ്ടു,	232
കണ്ണിരോടുകൂടിതന്നെ പറയുന്നു	
ശിക്ഷയിതു ശരിയെന്നുതന്നെ.	233
എന്നല്ലവനുള്ള സമ്പത്തുചിലവും	
എന്നേ! വലുതായുള്ളൊപത്തിങ്കൽ.	234
ചേന്നെന്നെ കള്ളനാം ഭൂതൃനെപ്പിന്നാക്കം	
തന്നെ നാം വിട്ടെന്നുവന്നിരുന്നാൽ.	235
ഈരാത്രിയസാമിതൻ ദ്രവ്യശാലികൾ	
ചോരണം ചെയ്യാനവനാച്ചോൻ,	236
ശിഷ്ടധർമ്മമെത്ര കടുപോയെന്നാകിൽ	
നഷ്ടമാന്പോയേനെ, ചിന്തചെയ്ത!	237
നാകേശനിപ്രകാരം നിന്റെ ചിത്തത്തി-	
ന്നേകുന്നു. പാരം പരീക്ഷിതീൻ:	238
പോവുക ശാന്തമായ്, ത്യാഗിയാന്മേവുക,	
പാപമൊഴിഞ്ഞു വസിച്ചുകൊൾക."	239
തത്ര ദേവഭൂതൻ പിന്നെപ്പർന്നുപോയ്	
പത്രാധപനിയുമകാലത്തുണ്ടായ്;	240
പത്രമെഴും ദേവഭൂതഗതികണ്ടു,	
ചിത്രം വിചിത്രമെന്നോത്തുമുനി!	241
കണ്ണെപ്രകാരമെലീഷാവിത്തിടിനാൾ	
വിണ്ണിലേക്കായിട്ടു തന്റെ സ്വാമി,	242
സ്വർഗ്ഗരഥത്തിൽ കരേരിപ്പോകുന്നേരം,	
മാറ്റം തഥാ നോക്കിനിന്നാ യമി.	243

- ഭരഭരം തേജോരൂപംകരോവേ .
ദശാമെത്താതെ വന്നുകൂടി; 244
- തപചുണ്ഡാമുഷി നോക്കിനിന്നാശിച്ചു
തത്തുല്യം പിന്നാലെ ചെല്ലുവാനായ്. 245
- അത്ര നീലമീശൻ മുട്ടുകുത്തിപിന്നെ
പ്രാർത്ഥനയിപ്രകാരം കഴിച്ചു; 246
- “ഈശ! സ്വർഗ്ഗത്തിലെപ്പോലെ താൻ ഭൂമിയിൽ
നിൻശാസനകൾ വിരാജിക്കട്ടെ.” 247
- (പിന്നീട്സത്തുഷ്ടനായിത്തീരിച്ചവൻ
തന്നുടെ പൂർവ്വസ്ഥാനം പ്രാപിച്ചു) 248
- ഈശപരവിശ്വാസത്തോടു തൻജീവിതം
ശാന്തമായ്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. 249

ജീവകാരുണ്യം .

* * * * * * *

* * * * * * *

ഈ കാവ്യത്തിൽ പലേ ഗുണങ്ങൾക്കും ഉദാഹരണമായി ശ്ലോകങ്ങൾ എടുത്തു കാണിക്കുന്നുണ്ട്. ഒന്നു രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങൾ മാത്രം താഴെ എഴുതുന്നു. ഉദ്യാസവിഹാരത്തിൽ, (സർഗ്ഗം 1)

“സുനാവലീശോഭകൾകൊണ്ടുദൃഞ്ച-
 നാനാമണിരശ്മിപരത്തിവാഴും
 സുനാടവിഷുള്ളിലമാത്രനുദ്യത് -
 സ്ഥാനാഭിരാമൻ സുതനൊത്തുലാത്തി”

എന്ന ശ്ലോകവും മറ്റും രചനാഗുണത്തിനുദാഹരണമായി കാണിക്കാം.

“ഉലകകാരണകായ്തരംഗിണീ-
 വലയമായ്വിലസുനിതിലത്രയും
 അലകൾധാതുമുഖേനവളർപ്പ-
 നലപ്പുശകുതികളായ്തെളിയുന്നുതേ”

എന്നശ്ലോകം (സ. 6) അലകാരഭംഗികൊണ്ടു മാത്രമല്ല, ലോകത്തുപാവിഷ്ഠരണനൈപുണ്യംകൊണ്ടും തുല്യമാം

ശുഭയംഗമാണ്. ആറാംസ്കന്തിൽ ഇതുപോലെയുള്ള
ശുഭ്യപദ്യങ്ങൾ വച്ചുവെച്ചുണ്ട്.

“നിരന്നകർമ്മങ്ങൾ ജഗത്തിലൊക്കയും
നിറഞ്ഞസംസ്കാരപദത്തിലുള്ളതാം
ധരിച്ചകർമ്മം വിപരീതമായുമാ-
ദ്ധരിച്ചുകാണും പ്രതികൂലശക്തിയാൽ

എന്ന ശ്ലോകം (സ. 3) കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലാനുഭവത്തെപ്പറ്റി
എത്ര മഹത്തായ വിചാരത്തിന്റെ സന്താനമാ-
ണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ആശയവൈശിഷ്ട്യംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഈ
കവിതയിൽ പല ഘട്ടങ്ങളും പരേതനായ കുമാരനാശാ-
ന്റെ കൃതികളോടു ഏകദേശം സാമ്യപ്പെടുത്താവുന്ന
താണ്. ഈ സംഗതിക്ക് ഇതിലെ ലോകതത്വപ്ര-
തിപാതകമായ ഭാഗങ്ങൾ ഉദാഹരണമാണ്. ആശാ-
ന്റെ കവിതകൾക്ക് ആശയവൈശിഷ്ട്യത്തിലും ലോ-
കതത്വപ്രതിപാദനത്തിലുമാണ് അന്യാദൃശമായ ഒരു മ-
ഹത്ത്വം കാണുന്നത്. ആ വിഷയങ്ങളിൽ ഈ കവി-
യും അദ്ദേഹത്തെ അനുകരിക്കുകയും, അതിൽ ഒരു വി-
ധം സാഫല്യം നേടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. * * * *

ഗുജിറവേരൂർ }
7-11-1960. }

എന്ന്
കെ. വാസുദേവൻകൃഷ്ണൻ.

സ്ക വ ര താ ക ര ങ്ങ ള് .

പലവിധത്തിലുള്ള കീർത്തനങ്ങളും ഗാനങ്ങളുമായി നാല്പത്തിയാറു കൃതികൾ അടങ്ങിയ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു ശ്രീമാൻ ചാലിപ്പാമ്പിൽ ഉണ്ണിപ്പാൻ വൈദ്യർ അവർകൾ സാഹിത്യക്ഷേമരീതിയിൽ ഒരു വിധം നല്ലപോലെ പയററിയിട്ടുള്ള ഒരു ഭക്തനും പൊതുക്കാർ പ്രസക്തനുമാണ്. ഒന്നാംപതിപ്പു മുഴുവൻ തീർന്നു; രണ്ടാംപതിപ്പു ഇപ്പോൾ അച്ചടിക്കേണ്ടിവന്നതു പൊതുജനങ്ങൾ ശ്രീമാൻ വൈദ്യരുടെ പരിശ്രമത്തെ സഹായം സഹകരിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ ഒരു ലക്ഷണമെന്നെ ആയിരിക്കണം. ഈശ്വരഭക്തന്മാർക്കും ഗുരുഭക്തന്മാർക്കും പഠിച്ചു ചൊല്ലുന്നതിന്നു ഉപകരിക്കുന്ന ഈ കൃതികൾ വൃത്തിയായി അച്ചടിച്ചു ആറണ വിലക്കു കൊടുക്കുവാൻ തെരുവർ ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

(1928 ഡിസംബർ, ധർമ്മം.)

സ്ക വ ര താ ക ര ങ്ങ ള് .

മി. വി. ഐ. ഉണ്ണിപ്പാൻ വൈദ്യരുടെ സ്കവരതാകരത്തിന്റെ രണ്ടാംപതിപ്പാണിതു. ഈ പതിപ്പിൽ 16 ഗീതങ്ങളും, ഹിന്ദുമതമംഗളവും വിശേഷാൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. * * * ഗാനങ്ങൾ സംഗീതഗന്ധമില്ലാത്തവന്റെ തൂലികയിൽനിന്നും ഗളിച്ചതാണെന്നു പാടിക്കേട്ടാൽ ആർക്കും തോന്നാത്തവിധത്തിൽ രാഗതാളങ്ങൾ പിഴക്കാതെയും കണ്ണുസുഖപ്രദങ്ങളായും കാണുന്നുണ്ട്. ഭജനം നടത്തുന്നവർക്കു വിശേഷിച്ചും ഈ പുസ്തകം ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും.

(സുപ്രഭാതം 1925 നവമ്പർ 25 പു. 6. ലക്കം 20.)

ജീവകാരുണ്യം .

അഥവാ

ജീമൂതവാഹനൻ.

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്. വി. ഐ. ഉണ്ണിപ്പാൻവൈദ്യർ.

പുരാണപ്രസിദ്ധവും, നാഗാനന്ദനാടകത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ജീമൂതവാഹനന്റെ കഥയെ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പദ്യകൃതിയാണ് ജീവകാരുണ്യമെന്നോ ജീമൂതവാഹനനെന്നോ പറയാവുന്ന ഈ പുസ്തകം. ജീവകാരുണ്യത്തിന്റെ അവതാരമാണെന്നു പറയാവുന്ന ജീമൂതവാഹനന്റെ അഹിംസാപുരുഷന്റെ നിഷ്ഠയെ പാറി സകലജാതിജനങ്ങളും ഒരുപോലെ ബഹുമാനിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. ഒരു ജീവിയെ രക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി തന്റെ പ്രാണനെക്കൂടി നിസ്സാരമാക്കിക്കളയത്തക്ക ജീവകാരുണ്യമുള്ള ജീമൂതവാഹനന്റെ കഥ, തൻകാരുണ്യത്തിനുവേണ്ടി എന്തും ചെയ്യാൻ ഒരുങ്ങി പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഇക്കാലത്തെ ജനങ്ങൾ പ്രത്യേകം വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ജീവകാരുണ്യമെന്നു വേണ്ടാ ജീവികാരുണ്യംതന്നെ തീരെ നശിച്ചിട്ടുള്ള ഇക്കാലത്തു ഇപ്രകാരമുള്ള വിശിഷ്ടകഥകളെ വിഷയീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കൃതികൾ എത്രയുണ്ടായാലും അധികമായെന്നു വരുന്നതല്ല. മിസ്റ്റർ ഉണ്ണിപ്പാൻ വൈദ്യരുടെ കവിതാരീതി കാണിക്കുവാനായി സമർപ്പണപദ്യങ്ങളിൽ രണ്ടെണ്ണം താഴെ ചേർക്കാം.

“അമ്മേ! തന്റേജനു തനി പ്രണയക്കുഴമ്പാ-

മമ്മിഞ്ഞ നല്ലി ബത! പോറിയ ജീവനാഡി!

നിമ്നസ്വരപ്രണയവാനിനിയേ! പിതാവേ!
ധർമ്മപ്രകാശ! മമ സൽകൃതിയെ ഗ്രഹിക്ക.

അവികലകുതുകം ഞാൻ
ജീവകാരുണ്യമാകും
കവിത മമ മനോഭാ-
വത്തിനൊപ്പിച്ചുതീർത്തു
റാവരസഗുരുഭക്ത്യാ
കാകൽ വെക്കുന്നുസാക്ഷാൽ
കവനാരസമിണങ്ങും
മൽപിതാകൾക്കിദാനീം.”

ഭക്തിരസം വഴിഞ്ഞൊഴുകുന്ന ഈ മാതിരി പദ്യങ്ങൾ ഈ കൃതിയിൽ ധാരാളമാണ്. ശബ്ദഭംഗി, ആശയവൈശിഷ്ട്യം, അലങ്കാരചാതുര്യം ഇവക്കൊക്കെ ഉദാഹരണമായി കാണിക്കത്തക്ക ശ്ലോകങ്ങൾ ഇതിൽ വളരെ ഉണ്ട്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ കവി അവസരോചിതമായ സദൃശഭേദങ്ങളും നൽകുന്നുണ്ട്. * * * അവതാരികയിൽ മി. കെ. വാസുദേവൻമുസ്സത് വിശ്വസിതജ്ഞതയോടെ പാവുന്നപോലെ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ മി. കുമാരനാശാന്റെ അനന്തരഗാമിയെന്ന നിലയിൽ ഒരു സ്ഥാനം ഉണ്ണിപ്പാൻ വൈദ്യനും സിദ്ധിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ടെന്നാണു ഞങ്ങളുടെയും അഭിപ്രായം. മംഗളോദയം പ്രസ്സിൽ അച്ചടിച്ച ഈ പുസ്തകത്തിനു 3 ണ്ടാണ് വില.

(1925 ആഗസ്റ്റ് 8-ാംനാൾ 1100 കപ്പികൾ 24-ാം നമ്പർ ലേ
യോഗക്ഷേമം പുസ്തകം 15. ലക്കം 90.)

ജീവകാരുണ്യം.

കേരളീയർ സുഖരിചിതമായിട്ടുള്ള “നാഗാനന്ദം” നാടകത്തിലെ ഇതിവൃത്തംകൊണ്ട് ആറു സദ്യങ്ങളുള്ള ഒരു ചെറുകാവ്യമായി വി. ഐ. ഉണ്ണിപ്പാൻ വൈദ്യരവർകൾ രചിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് പ്രസ്തുതപുസ്തകം. സത്യത്തിന്നു ഹരിശ്ചന്ദ്രനെന്നപോലെ ജീവകാരുണ്യത്തിന്നു “ജീമൂതവാഹനൻ” ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തപാത്രമാണെന്നു നാഗങ്ങളുടെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി ആത്മത്യാഗം ചെയ്ത ആ മഹാത്മാവിന്റെ ദീപ്യചരിത്രം വായിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കെല്ലാം അറിയാമല്ലോ. കാവ്യകാരൻ നാഗാനന്ദത്തെ അല്പപുരാണത്തെയാണ് അധികം ആശ്രയിച്ചിട്ടുള്ളത്. ശബ്ദാത്മകംഗികൾ, അലങ്കാരപ്രയോഗം, ആശയപൗഷ്പല്യം മുതലായ ഗുണങ്ങളാൽ ഈ ചെറുകാവ്യം സമ്പൂർണ്ണ പ്രശോഭിതമാണ്. എല്ലാ പദ്യങ്ങളും ഒരുപോലെ ഗുണമിച്ചിതമാകയാൽ ദൃഷ്ടാന്തപദ്യങ്ങൾ ഏകാന്തതയാണുണ്ടെന്നു ആവശ്യം കാണുന്നില്ല. കുമാരനാശാന്റെ അനന്തരഗാമിയായി തീരുവാനവകാശം കാണുന്ന ഈ കവിയുടെ സർവ്വസാമിത്വപരിശ്രമങ്ങളും സഫലമായിത്തീർന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

(1925 ഓക്ടോബർ 28-ാംനു സുപ്രഭാതം പസ്തകം 6. ലക്കം 16.)

പരസ്യം.

വി. യു. വൈദ്യരവർകളുടെ പുസ്തകങ്ങൾ.

		കണപ		
1. ഡൽഹി ഡർബാർ	വില്പ	0	2	0
2. ശ്രീനാരായണസുദർനം	"	0	4	0
3. സ്തവരത്നാകരം	"	0	6	0
4. ജീവകാരുണ്യം അഥവാ				
ജീമൂതവാഹനൻ	"	0	8	0
5. കവിതാമഞ്ജരി (ഒന്നാംപുസ്തകം)	"	0	8	0
6. ആരോഗ്യചന്ദ്രിക	"	0	4	0
7. സന്യാസി	"	0	4	0

ഇവയിൽ 4, 5, 6 എണ്ണിപ്പുസ്തകങ്ങൾ
കൊച്ചിൻ ടെക്സ്റ്റ് ബുക്കുജന്ററി വാ
യനശാലാ പുസ്തകങ്ങളായി അംഗീക
രിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വി. യു. സുകുമാരൻ അവർകളുടെ പുസ്തകങ്ങൾ.

1. ക്ഷേത്രപ്രവേശനസമരം	വില്പ	0	1	0
2. ശ്രീനാരായണജയന്തി	"	0	1	0

മാനേജർ,

ശ്രീനാരായണസുദർനം പുസ്തകശാല,

കരിമ്പ്രം, പോസ്റ്റ്—വലപ്പാട്.

